

Władysław Betza

1. Jeszcze Polska nie zginęła!
2. W setną Rocznicę Urodzin Fryderyka Szopena.
3. Jerzemu Brandesowi na przyjęciu u pp. Wolskich.
25 listopada 1898.
4. Dla Szląska.
5. Prolog Władysława Betzy wygłoszony na scenie poznańskiej
podczas uroczystości jubileuszowej w d. 19 i 20. X. 1895 r.
6. Działwie w Kole Literacko - Artystycznym
od św. Mikołaja we Lwowie, dnia 6 grudnia 1897 r.
7. Modlitwa dzieci u stóp Bogarodzicy w Rymanowie.

Bibliotecz. Kórnickiej
do zbiorów
ofiaruję
na ręce Dyrektora
Prof. Dra Stanisława Rodzińskiego
Witold Wesoła
Bydgoszcz 11. V. 1948.

Władysław Biegański

1. Jeszcze Polska nie zginęła!
2. Wstanie Kościuszkowskie
3. Wstanie Kościuszkowskie
4. Wstanie Kościuszkowskie

5. Dla Sławy

6. Władysław Biegański
7. Władysław Biegański
8. Władysław Biegański
9. Władysław Biegański
10. Władysław Biegański

35638 - 35644

288 b 1948

MODLITWA DZIECI U STÓP BOGARODZICY

w Rymanowie.

~~~~~  
NA RZECZ BUDOWY DOMU LECZNICZEJ KOLONII W RYMANOWIE.  
~~~~~


L W Ó W.

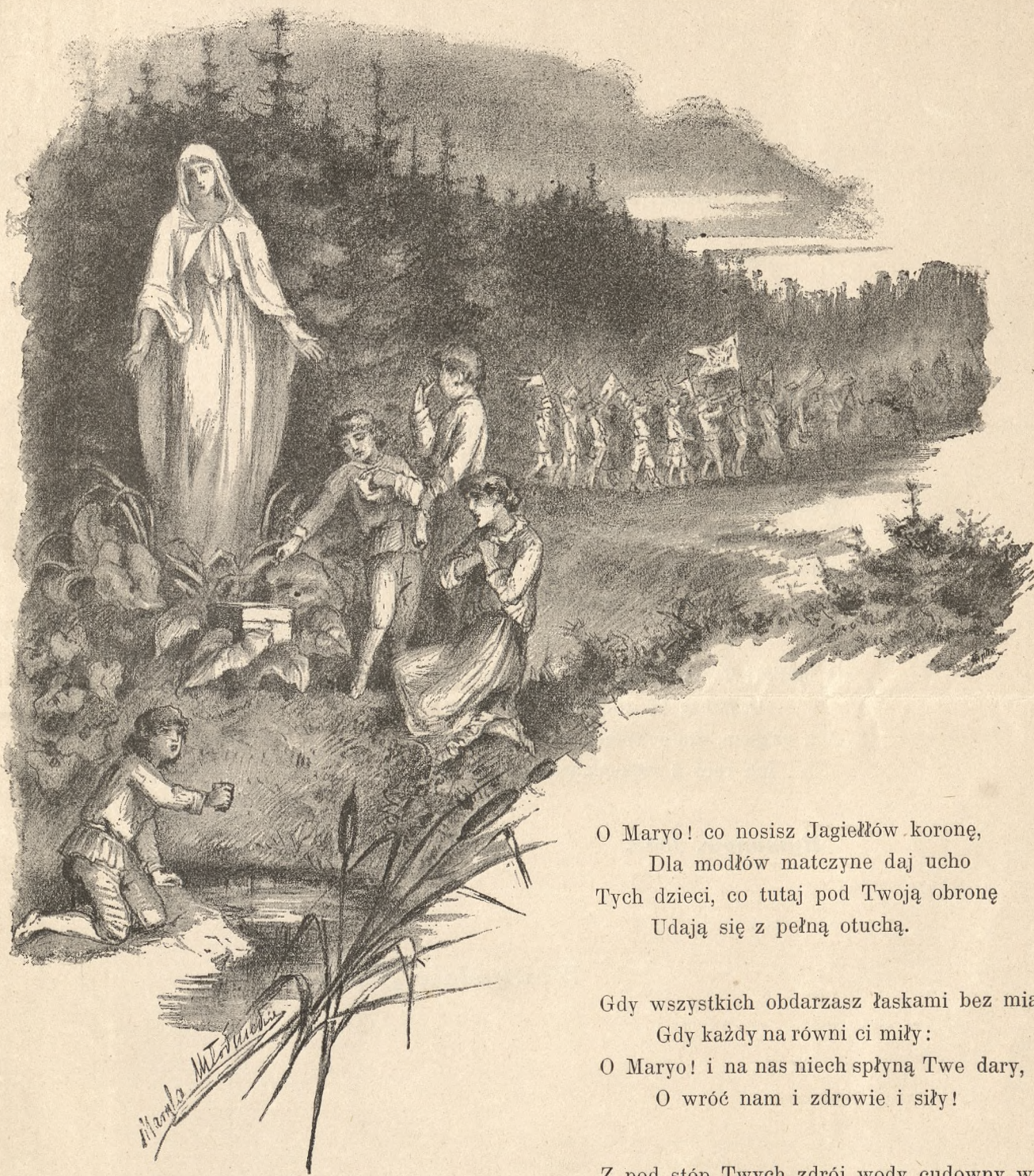
NAKŁADEM KOMITETU TOWARZYSTWA LECZNICZEJ KOLONII.

1889.

Z Drukarni Ludowej we Lwowie.

35644

O Maryo! co nosisz Jagiełłów koronę,
Dla modłów matczyne daj ucho
Tych dzieci, co tutaj pod Twoją obronę
Udają się z pełną otuchą.

Gdy wszystkich obdarzasz łaskami bez miary,
Gdy każdy na równi ci miły:
O Maryo! i na nas niech spłyną Twe dary,
O wróć nam i zdrowie i siły!

Z pod stóp Twych zdroj wody cudowny wytryska,
Ożywczy i siły krzepiący;
O niechajże przy nim z nas każde uzyska
Spełnienie modlitwy gorącej!

O Maryo! wszak jesteś tej ziemi Królową,
Jej tarczą, ucieczką i zbroją;
Daj polskim dzieciętkom rósć hożo i zdrowo,
Na chwałę tej ziemi i Twoją!

Błagamy z ufnością co w sercach nam tleje,
Że z łask Twych nie będziemy wyrzuci;
Bo jakże spełnimy Ojczyzny nadzieje,
Gdy Pan Bóg nam zdrowia nie wróci?

Wszak jesteś dla wszystkich krynicą litości,
Wszak serce Twe wszędzie z niej słynie;
Spraw Maryo! by każde z nas mogło w przyszłości
Nieść pomoc ojczystej krainie!

O Matko! Twym dzieciom wróć zdrowie stracone,
Ożywczą ze źrójów tych rosą!
A z czasem, znów Tobie, wydartą koronę
Ich ręce z wdzięcznością odniosą.

Rymanów, 1889.

Władysław Bełza.

